

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 6. juni 2018
(OR. en)

9622/18

**Interinstitutionel sag:
2018/0204 (COD)**

**JUSTCIV 133
EJUSTICE 66
COMER 51
CODEC 932**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	31. maj 2018
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2018) 379 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2018) 379 final.

Bilag: COM(2018) 379 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.5.2018
COM(2018) 379 final

2018/0204 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om
forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og
kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)**

{SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Blandt EU's opgaver er at udvikle et europæisk civilretligt område baseret på principperne om gensidig tillid og gensidig anerkendelse af retsafgørelser. Det retlige område forudsætter et retligt samarbejde på tværs af grænserne. I dette øjemed og for at fremme et velfungerende indre marked har EU vedtaget lovgivning om grænseoverskridende forkyndelse af retslige dokumenter¹ og om samarbejde om bevisoptagelse². Disse retsforskrifter er vigtige led i reguleringen af retslig bistand i civil- og handelsretlige sager mellem medlemsstaterne. Deres fælles mål er at skabe en effektiv ramme for grænseoverskridende retligt samarbejde. De har erstattet den tidligere internationale, mere omstændelige, ordning i Haagerkonventionerne³ mellem medlemsstaterne⁴.

Denne lovgivning om retligt samarbejde har en reel indvirkning på EU-borgernes dagligdag, uanset om der er tale om privatpersoner eller virksomhedsledere. Den anvendes i retssager med grænseoverskridende virkninger, hvor en smidig anvendelse heraf er nødvendig for at sikre adgang til domstolene og en retfærdig rettergang (en ukorrekt forkyndelse af det indledende processkrift, dvs. stævningen, er f.eks. langt den hyppigst anvendte begrundelse for at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse af domme⁵). Effektiviteten af den retlige ramme vedrørende international bistand i retlige anliggender har en direkte indflydelse på, hvordan de borgere, der er inddraget i grænseoverskridende tvister, opfatter retsvæsenets funktion og retsstatsprincippet i medlemsstaterne.

Et smidigt samarbejde mellem domstolene er også nødvendigt for et velfungerende indre marked. I 2018 er der ca. 3.4 mio. civil- og handelsretlige sager i EU med grænseoverskridende virkninger⁶. I de fleste af disse retssager (nemlig dem, hvor mindst en af

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

² Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

³ Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål. Haagerkonventionen af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål.

⁴ Forordningerne finder anvendelse i alle EU-lande med undtagelse af Danmark. Danmark har den 19. oktober 2005 indgået en parallelaftale med Det Europæiske Fællesskab om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle sager, hvorved forordningens bestemmelser om forkyndelse af dokumenter og dens gennemførelsesforanstaltninger udvides til at omfatte Danmark. Aftalen trådte i kraft den 1. juli 2007. EFT L 300 af 17.11.2005, s. 55 og EUT L 120 af 5.5.2006, s. 23. Skal tilpasse til de øvrige fodnoter

⁵ En undersøgelse af national retsplejelovgivning og -praksis med hensyn til deres indvirkning på den frie bevægelighed af domme og om ækvivalens og effektivitet af den processuelle beskyttelse af forbrugere i henhold til EU's forbrugerlovgivning (gennemført af et konsortium under ledelse af MPI Luxembourg), endelig rapport, juni 2017, kan findes under <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>, s. 60 og 61. I det følgende benævnt "MPI-undersøgelsen fra 2017".

⁶ Dette tal afspejler Deloittes skøn fra den økonomiske undersøgelse, der understøtter konsekvensanalysen. Estimerne bygger på tal fra Eurostat, Europarådets Europæiske Kommission for

parterne har bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor sagen føres) anvender domstolene ofte forordningen om forkyndelse af dokumenter flere gange i løbet af sagen. Dette skyldes, at supplerende dokumenter ofte skal forkyndes formelt (f.eks. de afgørelser, hvorved sagen afsluttes), ud over stævningen. Anvendelsen af forordningen om forkyndelse af dokumenter er desuden ikke begrænset til sager ved civile domstole, fordi dens anvendelsesområde ligeledes omfatter "udenretslige" dokumenter, som eventuelt skal forkyndes som led i forskellige udenretslige procedurer (f.eks. i arvesager, der behandles af en notar, eller i familieretlige sager, der behandles af en offentlig myndighed), eller selv i mangel af en underliggende retssag.

Forordning (EF) nr. 1393/2007 indeholder bestemmelser om hurtige kanaler og ensartede procedurer for fremsendelse af dokumenter fra en medlemsstat til en anden med henblik på forkyndelse i sidstnævnte. Forordningen indeholder visse minimusstandarder for beskyttelsen af sagsøgte ret til kontradiktion (såsom artikel 8 og 19), og der er fastsat ensartede retlige betingelser for postforkyndelse af et dokument direkte over grænserne.

Kommissionen udarbejdede en rapport om den praktiske anvendelse af forordningen om forkyndelse af dokumenter i december 2013⁷. I rapporten konkluderedes det, at forordningen er blevet anvendt på tilfredsstillende vis af medlemsstaternes myndigheder i almindelighed. Man konkluderede dog også, at den øgede retlige integration i medlemsstaterne, hvor afskaffelsen af mellemliggende procedurer (eksekvtur) er blevet hovedreglen, er stødt på sine grænser. I rapporten opfordrede Kommissionen derfor til at fremme en bred offentlig debat om forordningens rolle på EU's civile retlige område og om, hvordan forkyndelsen af dokumenter yderligere kan forbedres. Implementeringen af forordningen har herved været genstand for detaljerede evalueringer i de senere år i form af undersøgelser, kommissionsrapporter og drøftelser inden for rammerne af det europæiske retlige netværk⁸. For at støtte relevante, fuldstændige og ajourførte analyser og konklusioner om den praktiske anvendelse af forordningen (og dermed supplere resultaterne fra andre evalueringer), foretog Kommissionen i 2017 en målrettet reguleringsevaluering (REFIT) i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering for at vurdere, hvordan forordningens regler fungerer set i forhold til fem væsentlige obligatoriske kriterier, nemlig effektivitet, virkningsgrad, relevans, sammenhæng og EU-merværdi.

Resultaterne i REFIT-rapporten blev brugt som grundlag for definitionen af problemstillingen i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag. De vigtigste konklusioner er anført nedenfor.

Med hensyn til de traditionelle kanaler for fremsendelse af et dokument til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse dér - fremsendelse via de såkaldte fremsendende og modtagende instanser - viste evalueringen, at denne fremgangsmåde ikke er optimal, idet den

et Effektivt Retsvæsen (CEPEJ) og Europa-Kommissionen, samt oplysninger, der hidrører fra diverse interviews. Undersøgelsen (herefter benævnt "den økonomiske undersøgelse") blev bestilt hos Deloitte i henhold til kontrakt nr. JUST/2017/JCOO/FW/CIVI/0087 (2017/07). Den endelige rapport er endnu ikke offentliggjort.

⁷ COM(2013) 858 final af 4.12.2013.

⁸ På side 15-17 i evalueringsrapporten i bilag 8 til den konsekvensanalyse, der er knyttet til dette forslag, er der en udførlig liste herover, jf. SWD(2018) 287 endelig.

fortsat er langsommere og mindre effektiv end forventet. Selv om den nye fremgangsmåde, der blev indført ved de nye EU-retsfor skrifter i 2000, har givet sig udslag i en klar forbedring for så vidt angår den tid, der hengår med at efterkomme anmodningerne set i forhold til fremgangsmåden i Haagerkonventionerne, sker det jævnl igt, at fristerne i forordningen ikke overholdes. Der drages navnlig ikke fuld fordel af potentialet i den seneste teknologiske udvikling. Selv om forordningen blev affattet på en "teknologineutral" måde, anvendes de moderne kommunikationsmåder ikke i praksis. Dette skyldes dels gamle vaner, dels rettlige hindringer, og dels manglende kompatibilitet mellem de nationale IT-systemer. I konsekvensanalysen blev det konkluderet, at der i denne sammenhæng kan opnås væsentlige forbedringer med kun en ringe investering ved at støtte sig på EU's resultater og de rettlige standarder, der allerede findes.

For så vidt angår de alternative metoder til fremsendelse og forkyndelse af dokumenter, der giver direkte adgang til at forkyn de dokumenter i andre medlemsstater, konkluderedes det i evalueringen, at selv om der med disse metoder tilvejebringes smidige løsninger i grænseoverskridende retssager, er der stadig plads til forbedringer: Postforkyndelse efter forordningen (artikel 14) er en populær, hurtig og forholdsvis billig måde at levere dokumentet til adressaten på, men metoden er ikke særlig pålidelig og har en høj fejlfrekvens. Den såkaldte direkte forkyndelse efter forordningens artikel 15 er en pålidelig løsning, men adgangen hertil er begrænset. På dette punkt indeholder forslaget et målrettet bidrag med henblik på at forbedre effektiviteten af de eksisterende metoder. I forordningen suppleres listen over alternative metoder til grænseoverskridende fremsendelse og forkyndelse af dokumenter med elektronisk forkyndelse, hvorved der indføres en virtuel pendant til forordningens bestemmelse om postforkyndelse.

Forbedring af de eksisterende kanaler til brug for fremsendelse og forkyndelse i forordningen vil blive gennemført sideløbende med en styrkelse af beskyttelsen af modtagerens ret til kontradiktion. Målrettede tiltag vil bidrage til at sætte en stopper for usikkerheden med hensyn til retten til at nægte at modtage dokumentet (artikel 8), og bestemmelsen om udeblivelsesdomme (artikel 19).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Det foreliggende forslag er nært forbundet med forslaget om ændring af forordningen om bevisoptagelse. Kommissionen fremlægger de to forslag sammen og sammensætter således en pakke, der sigter mod at modernisere det rettlige samarbejde på det civil- og handelsrettlige område.

Forslaget er i overensstemmelse med de eksisterende EU-retsakter vedrørende civilretligt samarbejde. Forordningen bidrager nemlig til disse retsfor skrifers effektivitet, idet den skaber grundlag for en fri bevægelighed for retsafgørelser inden for EU: Mens EU-lovgiver i de nævnte forordninger anser en forskriftsmæssig forkyndelse af stævningen som en nødvendig forudsætning for anerkendelse og fuldbyrdelse af domme afsagt i andre medlemsstater, fastlægges i forordningen om forkyndelse af dokumenter de rammer, inden for hvilke en sådan forkyndelse skal finde sted.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

I EU's dagsorden for retlige anliggender 2020 blev det fremhævet, at man med henblik på at øge den gensidige tillid mellem aktørerne i EU-medlemsstaternes retssystemer burde undersøge behovet for at styrke de processuelle rettigheder i civile sager, f.eks. i relation til forkyndelse af dokumenter⁹. Målet om at forbedre rammerne for det retlige samarbejde i EU er også i overensstemmelse med Kommissionens målsætninger inden for rammerne af strategien for et digitalt indre marked¹⁰: i forbindelse med e-forvaltning er der som led i strategien behov for en større indsats for at modernisere den offentlige forvaltning (herunder retsvæsenet), opnå grænseoverskridende interoperabilitet og lette samspillet med borgerne.

I overensstemmelse hermed har Kommissionen i sit arbejdsprogram for 2018 givet tilsagn om at ville udarbejde forslag om revision af forordningen om bevisoptagelse og forordningen om forkyndelse af dokumenter.¹¹

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlag

Retsgrundlaget er artikel 81 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger). I medfør af artikel 81, stk. 2, litra b) og d), har EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger, navnlig når det er nødvendigt for det indre markeds funktion, der har til formål at sikre den grænseoverskridende forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter.

- **Nærhedsprincippet**

Formålet med politikken på det område, der vedrører det civilretlige samarbejde, har altid været at skabe et reelt retsområde, hvor retsafgørelser kan cirkulere, og hvor retskrav, der er erhvervet under ét retssystem, anerkendes i EU på tværs af grænserne uden unødige hindringer. Denne tilgang er baseret på den overbevisning, at de grundlæggende frihedsrettigheder på det indre marked ikke kan udnyttes fuldt ud uden et egentligt retsområde.

De problemer, der skal tages hånd om ved hjælp af initiativet, opstår i grænseoverskridende retssager (som pr. definition ligger uden for de nationale retssystemers rækkevidde), og de skyldes enten utilstrækkeligt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder og deres personale eller utilstrækkelig interoperabilitet og sammenhæng mellem de nationale systemer og retlige rammer. Reglerne inden for den internationale privatret er fastsat i forordninger, da det er den eneste måde, hvorpå man kan sikre den ønskede ensartethed. Selv om der i princippet intet er til hinder for, at medlemsstaterne digitaliserer den måde, de kommunikerer

⁹ EU's dagsorden for retlige anliggender 2020: *Øget tillid, mobilitet og vækst i Unionen* (COM(2014) 144 final, s. 8).

¹⁰ COM(2015) 192 final af 6.5.2015, s. 16.

¹¹ Kommissionens arbejdsprogram for 2018 — En dagsorden for en mere forenet, stærkere og mere demokratisk Union, COM(2017) 650 final af 24.10.2017, bilag II, punkt 10 og 11.

på, viser tidligere erfaringer og fremskrivninger af, hvad der vil ske uden initiativer fra EU's side, at fremskridtene vil blive meget langsomme, og at selv hvis medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, kan interoperabilitet ikke sikres uden en EU-retlig ramme. Forslagets mål kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne selv og kan kun gennemføres på EU-plan.

EU's merværdi ligger i yderligere at forbedre effektiviteten og hurtigheden af de retlige procedurer ved at forenkle og fremskynde samarbejds mekanismer med hensyn til forkyndelse af dokumenter og dermed forbedre retsplejen i sager med grænseoverskridende virkninger.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, fordi det er strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at nå de tilsigtede mål. Det griber ikke ind i de forskellige nationale ordninger for forkyndelse af dokumenter inden for rammerne af de forskellige retssystemer. Skønt forordningen benævnes "forordningen om forkyndelse af dokumenter", fokuserer den faktisk primært på at fastsætte ensartede regler for fremsendelse af dokumenter fra en medlemsstat til en anden med henblik på at forkynde disse dokumenter i denne anden medlemsstat.

Den ledsagende konsekvensanalyse viser, at fordelene ved forslaget overstiger ulemperne i form af omkostninger, og at de foreslåede foranstaltninger er passende.

- **Valg af retsakt**

I forordningen fastsættes et fælles sæt af procedurer for alle medlemsstater, som er afgørende for at sikre en vellykket forkyndelse af dokumenter i grænseoverskridende retssager. Forordningen har således bidraget til at sikre retssikkerheden i forbindelse med retssager, fordi alle medlemsstater nu foretager de samme skridt, er underlagt fælles frister og anvender ensartede formularer. Forordningen har også gjort det muligt at samle alle de tilgængelige oplysninger i medlemsstaterne og centralisere disse i e-justice-portalen. Dette har styrket koordineringen blandt medlemsstaterne. Generelt kan det siges, at forordningen i væsentlig grad har medvirket til at fremskynde grænseoverskridende retssager og har medført væsentlige effektivitetsgevinster.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Resultaterne af den efterfølgende evaluering af forordning (EF) nr. 1393/2007, der ledsager konsekvensvurderingen, kan sammenfattes som følger:

Implementeringen af forordningen har bidraget til at forbedre effektiviteten af forkyndelsen af dokumenter. Ifølge nogle af de tilvejebragte oplysninger giver forordningen imidlertid fortsat anledning til problemer, såsom forsinkelse eller forvirring hos de berørte parter. Forordningen har således ikke fuldt ud nået sine generelle, specifikke og operationelle mål.

- **Høringer af interesserede parter**

Som nævnt i punkt 1 i begrundelsen har forordningen været genstand for detaljerede evalueringer af dens gennemførelse i de senere år i form af undersøgelser, kommissionsrapporter og drøftelser inden for rammerne af det europæiske retlige netværk¹².

Derudover har Kommissionen gennemført omfattende høringer af interessenter. En offentlig høring fra den 8. december 2017 til den 2. marts 2018 blev afholdt i relation til både forordning (EF) nr. 1393/2007 og forordning (EF) nr. 1206/2001. Der blev modtaget i alt 131 bidrag (navnlig fra Polen, efterfulgt af Tyskland, Ungarn og Grækenland). To særlige møder i det europæiske retlige netværk var målrettet praktiske problemer og mulige forbedringer af både forordningen om forkyndelse af dokumenter og forordningen om bevisoptagelse. Der blev afholdt et særligt møde med medlemsstaternes regeringseksperter den 4. maj 2018. Endelig blev der afholdt en workshop bestående af udvalgte interessenter med særlig interesse i spørgsmål vedrørende grænseoverskridende retssager den 16. april 2018. Resultaterne af denne evaluering var generelt positive.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ekspertgruppen vedrørende modernisering af det retlige samarbejde i civile sager og handelssager har afholdt seks møder mellem januar og maj 2018¹³. To omfattende sammenlignende juridiske undersøgelser blev udført om medlemsstaternes lovgivning og praksis vedrørende forkyndelse af dokumenter for at identificere de problemer, der kan opstå i forbindelse med gennemførelsen af forordningen¹⁴.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag støttes af konsekvensanalysen i det ledsagende arbejdsdokument SWD(2018) 287.

Udvalget for Forskriftskontrol gennemgik udkastet til konsekvensanalyse på mødet den 3. maj 2018 og afgav en positiv udtalelse med bemærkninger den 7. maj 2018. Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere tog hensyn til udvalgets anbefalinger, og i rapporten forklares forholdet mellem de to initiativer om retligt samarbejde bedre (det foreliggende initiativ og det, der vedrører en ændring af forordning (EF) nr. 1206/2001). Beskrivelsen af de

¹² På side 15-17 i evalueringsrapporten i bilag 8 til den konsekvensanalyse, der er knyttet til dette forslag, er der en udførlig liste herover, jf. SWD(2018) 287 endelig.

¹³ Den detaljerede liste over eksperter findes i Kommissionens register over ekspertgrupper på <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3561&news>

¹⁴ En kommissionsundersøgelse, som indeholder en sammenlignende juridisk undersøgelse af medlemsstaternes lovgivning og praksis vedrørende forkyndelse af dokumenter, blev udført af et konsortium (universitetet i Firenze, universitetet i Uppsala og DMI), jf. http://collections.internetmemory.org/haeu/20171122154227/http://ec.europa.eu/justice/civil/files/studies/service_docs_en.pdf. En undersøgelse af national retsplejelovgivning og -praksis med hensyn til deres indvirkning på den frie bevægelighed af domme og om ækvivalens og effektivitet af den processuelle beskyttelse af forbrugere i henhold til EU's forbrugerlovgivning blev iværksat af Kommissionen (og gennemført af et konsortium under ledelse af MPI Luxembourg), jf. <https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/531ef49a-9768-11e7-b92d-01aa75ed71a1/language-en>.

vigtigste problemer og referencescenariet er blevet styrket. Redegørelsen for nærhedsprincippet og for den europæiske merværdi blev styrket. Konklusionerne i evalueringsrapporten vedrørende effektiviteten blev endvidere videreudviklet og den del, der indeholder vurderingen af de politiske løsningsmodeller, fokuserede på de vigtigste elementer, mens analysen af de mindre problemer blev flyttet over i bilagene.

I konsekvensanalysen blev flere lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige muligheder evalueret. Nogle løsningsmodeller blev opgivet på et tidligt stadium. Den politiske pakke, der foretrækkes i konsekvensanalysen, vil medføre en forbedring af forordningens effektivitet, hovedsageligt ved at mindske omkostninger og forsinkelser. Navnlig to ændringer, der forventes at være nyttige, blev fremhævet: Obligatorisk elektronisk kommunikation mellem agenturerne og lettelse af elektronisk og direkte forkyndelse. Disse forbedringer vil øge effektiviteten og hastigheden af retssagerne og mindske byrderne for borgere og virksomheder. Det konkluderes i konsekvensanalysen, at fordelene vil hidrøre fra brugen af elektronisk kommunikation i forbindelse med digitaliseringen af retsvæsenet ved at forenkle og fremskynde grænseoverskridende retssager og retsligt samarbejde.

Den foretrukne politiske pakke vil øge retssikkerheden derved, at der på EU-niveau fastsættes mulige alternative (som træder i stedet for) måder til at forkynde dokumenter pr. post, hvis dokumentet ikke kan afleveres personligt til adressaten. I sådanne tilfælde vil der være større klarhed for så vidt angår de forkyndelsesmetoder, der accepteres, og også større konsekvens i den praksis, man støtter sig til i alle medlemsstaterne.

Pakken styrker også adgangen til domstolene og retssikkerheden ved at inkludere foranstaltninger til forbedring af de redskaber, der benyttes til at lokalisere en adressat. Dette vil bidrage til at sikre en effektiv og hurtig forkyndelse af dokumenter.

Den politiske pakke vurderet i forhold til referencescenariet indebærer en obligatorisk indførelse af en specifik retsmeddel (kvittering for modtagelsen), der skal anvendes ved forkyndelse af dokumenter pr. post inden for forordningens anvendelsesområde. Denne foranstaltning forventes at forbedre posttjenestens kvalitet, hvilket mindsker antallet af tilfælde, hvor tjenesten er mangelfuld på grund af i) ufuldstændige kvitteringer for modtagelsen eller ii) usikkerhed om, hvem der faktisk modtog dokumenterne.

Den politiske pakke indeholder også et nyt tiltag for at lette adgangen til direkte forkyndelse af dokumenter, idet anvendelsesområdet for forordningens artikel 15 udvides. Det, at man tillader direkte forkyndelse både for i) fremsendende instanser eller ii) de retter, som sagen er indbragt for i oprindelsesmedlemsstaten og på alle medlemsstaternes område, vil føre til en hurtigere og mere direkte fremsendelse af dokumenter set i forhold til referencescenariet.

I referencescenariet når forordningen ikke fuldt ud målet om at øge adgangen til domstolene og dermed øge beskyttelsen af parternes rettigheder. Som følge af den politiske pakke forventes det, at procedurens forudsigelighed (forordningens artikel 8) vil øges, idet forordningens bestemmelser vedrørende kravet om altid at give oplysninger om retten til at nægte modtagelse af dokumentet ved hjælp af standardformularen i bilag II ændres, fristen for udøvelse af retten til at nægte at modtage dokumentet forlænges, og oprindelsesrettens rolle

ved vurderingen af nægtelsen af modtagelsen præciseres. Den fornødne omhu, som retterne bør udvise, før de afsiger en udeblivelsesdom i medfør af forordningens artikel 19, bidrager desuden også til at mindske den retlige usikkerhed.

I konsekvensanalysen blev det konkluderet, at gennemførelsen af den politiske pakke generelt anses for at være mere effektiv end referencescenariet, og at pakken i høj grad vil forbedre retssikkerheden.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Da der er tale om en revision af en gældende retsakt, der falder ind under Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (Refit), har Kommissionen undersøgt forskellige muligheder for at forenkle og reducere byrderne. De EU-retsakter, der er omfattet af dette forslag, finder anvendelse på alle erhvervsdrivende, herunder mikrovirksomheder, hvorfor der ikke fastsættes nogen undtagelser for mikrovirksomheder i dette forslag.

I forslaget opstilles en ramme for retligt samarbejde i overensstemmelse med strategien for det digitale indre marked. Denne ramme vil bidrage til at øge hastigheden og effektiviteten af grænseoverskridende retssager ved at nedbringe den tid, der medgår til fremsendelse af dokumenter mellem agenturerne og ved at mindske afhængigheden af papirbaseret kommunikation. Dette vil garantere en sikker elektronisk kommunikation og udveksling af dokumenter mellem brugerne af det decentraliserede IT-system, og det vil give mulighed for automatisk registrering af alle trin i arbejdsgangen. Det ville også frembyde sikkerhedselementer for at sikre, at kun autoriserede deltagere med verificerede identiteter kan benytte systemet.

Forslaget vil mindske hindringerne for anlæggelse af grænseoverskridende retssager i hele EU ved at inkludere de nødvendige redskaber til at finde frem til oplysninger om, hvor adressaten opholder sig, hvis initiativtageren til forkyndelse af dokumentet enten ikke har sådanne oplysninger ("opholdssted ukendt"), eller hvis de oplysninger, vedkommende råder over, har vist sig at være ukorrekte.

Det, at posttjenesternes effektivitet øges ved indførelse af en specifik returseddel, vil forbedre posttjenesternes kvalitet og reducere unødige omkostninger og forsinkelser. Hvis postforsendelsen i fremtiden i kun halvdelen af de tilfælde, hvor der i øjeblikket er problemer med den retlige vurdering af den returnerede bekræftelse af modtagelsen, ville blive forbedret, kan der spares 2.2 mio. EUR hvert år, dvs. det beløb der i øjeblikket går tabt ved forgæves postforkyndelse.

Ved at ændre bestemmelserne om parternes processuelle rettigheder (forordningens artikel 8 og 19) tager forslaget også hånd om den utilstrækkelige beskyttelse af sagsøgte mod virkningerne af udeblivelsesdomme. Det kan forventes, at disse ændringer vil reducere antallet af tilfælde, hvor udeblivelsesdomme afsiges over for sagsøgte med bopæl i en medlemsstat, som ikke havde kendskab til, at der var anlagt en sag imod dem i udlandet. Ifølge konsekvensanalysens skøn vil et fald i antallet af udeblivelsesdomme på 10 % i EU medføre besparelser på 480 000 000 EUR om året som følge af, at borgerne skal bruge færre penge på retlige skridt.

- **Grundlæggende rettigheder**

I overensstemmelse med EU's dagsorden for retlige anliggender 2020¹⁵ har Kommissionen sikret sig, at forslaget tager højde for behovet for at styrke de processuelle rettigheder i civile sager med henblik på at øge den gensidige tillid mellem aktørerne i medlemsstaternes retssystemer.

Ved forslaget fremmes først og fremmest elektronisk forkyndelse af dokumenter, der er gyldige efter forordningens bestemmelser, og det bidrager dermed til at styrke den grundlæggende ret til effektive retsmidler (chartrets artikel 47 om adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang). På denne måde anerkendes det, at der er forskellige behov og forskellige effektive forkyndelsesmåder, da parterne frit kan give sit samtykke til accept af elektronisk korrespondance i grænseoverskridende retssager. Denne supplerende forkyndelsesform, sammen med det foreslåede princip om, at den digitale løsning som hovedregel skal anvendes, forventes at øge adgangen til domstolene og bidrage til at fremskynde sagens forløb. Den vil desuden mindske omkostningerne i forbindelse med forkyndelse samt reducere muligheden for, at dokumenterne overhovedet ikke forkyndes, hvis ineffektive forkyndelsesmetoder anvendes.

Den præcisering af definitioner og begreber, der hidføres ved forslaget, vil også mindske den retlige usikkerhed og fremskynde de af forordningen omfattede procedurer. Forslaget vil skabe større klarhed og forudsigelighed for så vidt angår proceduren i forbindelse med adressatens nægtelse af at modtage dokumenterne og sikre en bedre beskyttelse af deres processuelle rettigheder, men det vil også forhindre misbrug af retten til at nægte modtagelse og således ligeledes beskytte sagsøgerens rettigheder.

For det andet vil forslaget også modvirke forskelsbehandling (artikel 18 TEUF). Forslaget vil bidrage til en lige adgang til domstolene, eftersom medlemsstaterne skal sørge for effektiv adgang for udlændinge til redskaber, der er til rådighed på deres område til brug for adresseforespørgsler. Dette vil sikre, at adressaten rent faktisk modtager dokumentet. Den politiske pakke indeholder desuden standardiserede retlige principper om muligheden for at anvende fiktive og alternative metoder efter national lovgivning fremfor efter forordningens bestemmelser, når adressaten har bopæl i en anden medlemsstat. Disse principper tager sigte på at eliminere den nuværende tvetydighed og fragmentering i referencescenariet vedrørende parternes rettigheder i medlemsstaterne. Endelig vil den politiske pakke også indeholde en ensartet frist for ophævelse af en udeblivelsesdom. Disse bestemmelser vil medvirke til at sikre lige beskyttelse af de processuelle rettigheder, uanset hvilken medlemsstat der er berørt.

For det tredje forventes de foreslåede ændringer hen imod brug af elektronisk kommunikation at have indvirkning på beskyttelsen af personoplysninger (chartrets artikel 8). Den tekniske gennemførelse og drift af den elektroniske infrastruktur vil blive iværksat og kontrolleret af medlemsstaterne selv, selv om infrastrukturen delvis er udviklet og finansieret på EU-plan. Infrastrukturen bør være baseret på en decentraliseret struktur. Kravene til databeskyttelse vil derfor udelukkende gælde på nationalt plan for de forskellige procedurer.

¹⁵ EU's dagsorden for retlige anliggender 2020 - Øget tillid, mobilitet og vækst i Unionen, COM(2014) 144 final, s. 8.

Vigtige eksterne faktorer med hensyn til beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med den foreslåede pakke er:

- den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR)¹⁶, som finder anvendelse fra maj 2018, og som bør øge kendskabet til problemstillingen og give anledning til hurtige foranstaltninger med henblik på at garantere databasernes sikkerhed og integritet samt afstedkomme hurtige reaktioner på krænkelse af privatlivets fred inden for retsvæsenet, og
- de vedvarende trusler mod cybersikkerheden i den offentlige sektor. Forsøg på angreb på den offentlige IT-infrastruktur forventes at blive mere udbredte og påvirke medlemsstaternes retsvæsen. Deres virkninger kan blive forstærket af den voksende indbyrdes forbundethed mellem IT-systemer (på nationalt plan og EU-plan).

Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

I overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016¹⁷, hvor de tre institutioner bekræftede, at evalueringer af eksisterende lovgivning og politikker bør danne grundlag for konsekvensanalyser af muligheder for yderligere tiltag, vil forordningen blive evalueret, og Kommissionen vil forelægge en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg senest fem år efter anvendelsesdatoen. Evalueringen skal indeholde en vurdering af virkningerne af forordningen i praksis baseret på indikatorer og en detaljeret analyse af, i hvilken grad den kan anses for relevant og effektiv, for at give tilstrækkelig merværdi for EU og for at være i overensstemmelse med andre EU-politikker. Evalueringen vil omfatte indhøstede erfaringer for at identificere eventuelle mangler/problemer eller muligheder for at forbedre virkningen af forordningen yderligere. Medlemsstaterne stiller alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af rapporterne, til rådighed for Kommissionen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen negativ virkning for EU-budgettet. Forslaget vil ikke medføre væsentlige omkostninger for de nationale forvaltninger, men snarere føre til besparelser. De nationale offentlige myndigheder forventes at drage fordel af reducerede omkostninger i forbindelse med posttjenester, tidsbesparelser som følge af mere effektive retssager, færre administrative byrder og personaleomkostninger.

De væsentligste omkostninger for medlemsstaterne opstår som følge af, at det nu bliver obligatorisk at anvende elektronisk kommunikation mellem de fremsendende og modtagende instanser. Den konsekvensanalyse, der er vedlagt dette forslag, viser imidlertid, at disse omkostninger i høj grad opvejes af de direkte fordele ved overgangen fra papirbaseret til digital kommunikation.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

¹⁷ Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1-14.

EU's vigtigste støttemuligheder inden for rammerne af de nuværende finansielle programmer er programmet for retlige anliggender og programmet for Connecting Europe-faciliteten (CEF). Programmet for retlige anliggender (budgettet for 2018 er på 45,95 mio. EUR) støtter håndhævelse og retsmidler i medlemsstaterne på det civilretlige område, og dets fremtidige finansieringsprioriteringer fokuserer på disse forhold, som også er relevante for dette initiativ. Connecting Europe-faciliteten (CEF) har et meget større budget (130,33 mio. EUR i 2018) og yder finansiell støtte til IT-projekter, der letter grænseoverskridende interaktion mellem offentlige myndigheder, virksomheder og borgere. Det benyttes allerede i vid udstrækning til at finansiere digitalisering og arbejde med e-justice på det civilretlige område, herunder den europæiske e-justice-portal, offentlige dokumenters integration i nationale e-forvaltningssystemer og systemet til sammenkobling af selskabsregistre (BRIS). Den flerårige finansielle ramme (FFR) for den digitale omstilling, som blev offentliggjort den 2. maj 2018, indeholder 3 mia. EUR til et digitalt delprogram indenfor rammerne af CEF til finansiering af infrastruktur til digitale forbindelser.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Et solidt system til overvågning af forordningens anvendelse vil blive indført, herunder et omfattende sæt af kvalitative og kvantitative indikatorer og en klar og struktureret rapporterings- og overvågningsproces. Dette er vigtigt for at sikre, at ændringerne gennemføres effektivt i medlemsstaterne og til kontrol af, om forordningen når de fastsatte mål.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1

Ved denne bestemmelse ændres delvis strukturen i den nuværende affattelse, og der indføres en sondring mellem retslige og udenretslige dokumenter i formuleringen af anvendelsesområdet. Den nuværende affattelse af bestemmelsen om udenretslige dokumenter videreføres. For så vidt angår retslige dokumenter præciseres det imidlertid i forslaget, at forordningen finder anvendelse i alle situationer, hvor adressaten har bopæl i en anden medlemsstat. Herved forsøges med forordningen at sætte en stopper for den uhensigtsmæssige praksis, hvorefter sagsøgte, der bor i en anden medlemsstat, får et dokument forkyndt på udstedelsesmedlemsstatens område via alternative eller fiktive forkyndelsesmåder, for så vidt som det er tilladt efter de processuelle regler, der gælder i den udstedende medlemsstat, uanset om den ret, som sagen er indbragt for, har kendskab til sagsøgtens udenlandske adresse. Med den nye ordlyd af forordningens anvendelsesområde vil domstolene ikke være i stand til at udelukke sådanne situationer fra forordningens anvendelsesområde ved blot at betegne forkyndelsen af dokumenter som "indenlandske".

Denne højere standard, hvorefter alle tilfælde af forkyndelse af dokumenter obligatorisk er omfattet af forordningens anvendelsesområde, når adressaten er bosiddende i en anden medlemsstat, finder kun anvendelse på forkyndelse af de indledende processkrifter.

Forkyndelsen af "sagsanlægget", dvs. stævningen, for adressaten, hvorved han eller hun får meddelelse om, at der er anlagt en retssag mod vedkommende i udlandet, er af væsentlig betydning for beskyttelsen af sagsøgtes rettigheder, som derfor bør styrkes med passende garantier. Den ekstra beskyttelse er mindre relevant ved forkyndelsen af efterfølgende dokumenter under en retssag. Dette skyldes, at den foreslåede artikel 7, litra a), kan anvendes i relation til disse dokumenter. Desuden kan medlemsstaterne eventuelt i deres nationale lovgivning opretholde bestemmelser, hvorefter adressaten er forpligtet til at udpege en repræsentant, for hvem de relevante dokumenter kan forkyndes på udstedelsesmedlemsstatens område.

I stk. 2 præciseres det, at forordningens artikel 3c også finder anvendelse, når modtagerens adresse er ukendt.

I stk. 3 gentages ordlyden af den nugældende betragtning 8 til forordningen, hvorved der skabes retssikkerhed vedrørende denne bestemmelses almengyldige karakter.

Artikel 3a

I denne bestemmelse fastsættes det, at kommunikation og udveksling af dokumenter mellem afsendende og modtagende myndigheder sker elektronisk via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en sikker og pålidelig kommunikationsinfrastruktur.

I kraft af stk. 6 sikres det, at alternative (traditionelle) kommunikationsmidler kan anvendes ved uforudsete og ekstraordinære forstyrrelser af IT-systemet.

Indførelsen af den nye IT-baserede metode til kommunikation og udveksling af dokumenter giver også anledning til at ændre artikel 4 og 6.

Artikel 3c

I denne bestemmelse fastsættes det, at medlemsstaterne skal yde bistand til at lokalisere, hvor en modtager i en anden medlemsstat opholder sig. I forslaget opstilles tre alternative muligheder, og hver medlemsstat skal vælge mindst én på dens område, som personer, der ønsker at gøre deres krav gældende fra en anden medlemsstat, kan benytte. Hver medlemsstat skal meddele Kommissionen, hvilken af de tre muligheder, den stiller til rådighed inden for forordningens anvendelsesområde. De tre muligheder er: retslig bistand fra de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne, adgang til offentlige bopælsregistre via e-justice-portalen, eller fremlæggelse af detaljerede oplysninger via e-justice-portalen om værktøjer, der kan bruges til at lokalisere personer på deres område.

Artikel 7 a

Ved denne nye bestemmelse anerkendes den eksisterende lovgivning og praksis i flere medlemsstater, hvorefter udenlandske parter i en retssag kan være forpligtet til at udpege en repræsentant i den medlemsstat, hvor sagen føres, for hvem sagens dokumenter kan forkyndes. Denne mulighed foreligger kun efter, at stævningen er blevet behørigt forkyndt for sagsøgte. For at stille et passende alternativ til rådighed for udenlandske parter, for hvem en

sådan forpligtelse (søgning efter og honorering af en sådan mellemmand i en anden medlemsstat), vil medføre overordentligt store problemer, giver forordningen mulighed for alternativt at anvende artikel 15a, litra b), om elektronisk forkyndelse af dokumenter.

Artikel 8

Ved forslaget forbedres proceduren i forbindelse med adressatens ret til at nægte at modtage dokumentet, hvis det ikke er affattet på eller oversat til et passende sprog. Ændringerne er i overensstemmelse med Domstolens relevante praksis¹⁸.

Artikel 14

Forslaget forpligter de postbefordrende virksomheder til at benytte en bestemt returseddel (kvittering for modtagelsen) ved postforkyndelse af dokumenter efter forordningen.

Ved stk. 3 indføres en minimumsstandard for så vidt angår personer, som skal anses for rette "stedfortrædende modtager", hvis den postbefordrende virksomhed ikke kan aflevere dokumentet til adressaten personligt. Løsningen er baseret på artikel 14 forordning (EF) nr. 805/2004¹⁹ og forordning (EF) nr. 1896/2006²⁰ samt Domstolens dom i sag C-354/15, Henderson²¹.

Artikel 15

Ved denne bestemmelse udvides anvendelsesområdet for den eksisterende bestemmelse i to henseender: For det første er det ikke længere et krav, at den pågældende har en interesse i retssagen, hvilket giver de fremsendende instanser og de relevante retter adgang til at anvende denne form for forkyndelse. For det andet vil direkte forkyndelse for fremtiden kunne anvendes på alle medlemsstaternes område.

Artikel 15 a

Ved forslaget indføres elektronisk forkyndelse af dokumenter som en yderligere alternativ form for forkyndelse efter forordningen. I denne bestemmelse behandles denne form for forkyndelse af dokumenter som svarende til postforkyndelse. Ved bestemmelsen anerkendes den elektroniske fremsendelse af et dokument fra afsenderens brugerkonto direkte til modtagerens brugerkonto som en gyldig metode til forkyndelse af dokumenter efter forordningen, hvis en af de alternative betingelser i litra a) og b), er opfyldt.

Artikel 19

Ændringerne til denne bestemmelse blev foreslået for at mindske den nuværende opsplitning i nationale systemer. Der er to store ændringer i forslaget. For det første vil den ret, hvorved retssagen er anlagt, være forpligtet til at sende et varsel om, at der er anlagt en sag, eller om at

¹⁸ Domstolens dom af 16. september 2015 i sag C-519/13, Alpha Bank Cyprus, ECLI:EU:C:2015:603, domstolens kendelse af 28. april 2016 i sag C-384/14, Alta Realitat S.L., ECLI:EU:C:2016:316;

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (EUT L 143 af 30.4.2006, s. 15).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåbudsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1).

²¹ Dom af 2. marts 2017, ECLI:EU:C:2017:157.

der er afsagt en udeblivelsesdom, til sagsøgte tilgængelige brugerkonto *in absentia*. For det andet er det tidsrum, indenfor hvilket der er adgang til ekstraordinær appel som omhandlet i stk. 4, i alle tilfælde fastsat til to år fra afsigelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 23 a

Ifølge denne bestemmelse skal Kommissionen opstille et detaljeret program for overvågning af outputtet, resultaterne og virkningerne af forordningen.

Artikel 24

I denne bestemmelse fastsættes det, at Kommissionen skal foretage en evaluering af denne forordning i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering og punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016, og at den skal fremlægge en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 om
forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og
kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²²,
 under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²³,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Af hensyn til et velfungerende indre marked er det nødvendigt yderligere at forbedre og fremskynde fremsendelse og forkyndelse mellem medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007²⁴ indeholder regler om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.
- (3) Den øgede retlige integration i medlemsstaterne, hvor afskaffelsen af eksekvatur (mellemliggende procedurer) er blevet hovedreglen, har bragt grænserne for bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1393/2007 frem i lyset.
- (4) For at sikre hurtig fremsendelse af dokumenter til andre medlemsstater med henblik på deres forkyndelse dér, bør alle former for moderne kommunikationsteknologi anvendes, forudsat at visse betingelser med hensyn til integriteten og pålideligheden af det modtagne dokument er overholdt. I dette øjemed bør enhver kommunikation og udveksling af dokumenter mellem instanser og organer, der er udpeget af medlemsstaterne, gennemføres via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer.
- (5) Den modtagende instans bør under alle omstændigheder, og uden nogen skønsmargin i denne henseende, underrette adressaten skriftligt ved hjælp af standardformularen om, at han eller hun kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det

²² OJ C , , p. .

²³ OJ C , , p. .

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

enten ikke er på et sprog, som han eller hun forstår, eller ikke er affattet på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet. Denne bestemmelse bør også finde anvendelse på den efterfølgende forkyndelse, hvis adressaten har gjort brug af sin ret til at nægte at modtage dokumentet. Retten til at nægte modtagelsen bør også finde anvendelse på forkyndelse ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter, postforkyndelse og direkte forkyndelse. Det bør være muligt at afhjælpe en situation, hvor forkyndelse nægtes, ved at forkynde en oversættelse af dokumentet for adressaten.

- (6) Hvis adressaten har nægtet at modtage dokumentet, bør den ret eller den myndighed, der behandler den sag, hvori forkyndelse af dokumentet viste sig at være nødvendig, efterprøve om nægtelsen var berettiget. I dette øjemed skal den pågældende ret eller myndighed tage hensyn til alle relevante oplysninger i sagsakterne, eller som den i øvrigt har til rådighed, for at bedømme adressatens sprogkundskaber. Ved vurderingen af adressatens sprogkundskaber kan retten inddrage faktuelle elementer, såsom dokumenter, som adressaten har skrevet på det relevante sprog, om de relevante sprogkundskaber indgår i adressatens arbejde (hvis han eller hun f.eks. er lærer eller tolk), om adressaten er statsborger i den medlemsstat, hvor retssagen føres, eller adressaten tidligere har opholdt sig i den pågældende medlemsstat i en vis periode. En sådan vurdering bør foretages, hvis dokumentet var affattet på eller oversat til det officielle sprog eller et af de officielle sprog på forkyndelsesstedet.
- (7) Effektivitet og hurtighed i grænseoverskridende retssager forudsætter direkte og hurtige metoder til forkyndelse af dokumenter for personer i andre medlemsstater. Det bør derfor være muligt for en person, der har retlig interesse i en retssag, for en domstol eller en myndighed, der behandler en sådan sag, at lade dokumenter forkynde direkte ved elektronisk overførsel til brugerkontoen for en adressat, som har bopæl i en anden medlemsstat. Betingelserne for anvendelse af denne form for direkte elektronisk forkyndelse bør sikre, at elektroniske brugerkonti kun anvendes til forkyndelse af dokumenter, hvis der foreligger passende garantier for beskyttelse af adressaternes interesser, enten i form af høje tekniske standarder eller i form af et udtrykkeligt samtykke fra adressaten.
- (8) De allerede eksisterende direkte kanaler til fremsendelse og forkyndelse af dokumenter bør forbedres, så de udgør pålidelige og almindeligt tilgængelige alternativer til den traditionelle fremsendelse via de modtagende instanser. I dette øjemed bør de postbefordrende virksomheder anvende et bestemt modtagelsesbevis ved postforkyndelse i henhold til artikel 14 forordning (EF) nr. 1393/2007. På samme måde bør det være muligt for enhver person, der har retlig interesse i en retssag, og for domstole eller myndigheder, der behandler en retssag, at lade forkyndelse af dokumenter på alle medlemsstaternes område ske direkte ved stævningsmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten.
- (9) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tager særligt sigte på at sikre fuld overholdelse af adressaternes ret til kontradiktion, idet denne ret udspringer af retten til en retfærdig rettergang, som er forankret i artikel 47 chartret om grundlæggende rettigheder.
- (10) Med henblik på at gøre en hurtig tilpasning af bilagene til forordning (EF) nr. 1393/2007 mulig, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af bilag I, II og IV til samme forordning. Det er navnlig vigtigt,

at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning*. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (11) I overensstemmelse med punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2006 bør Kommissionen evaluere denne forordning på grundlag af de oplysninger, den tilvejebringer ved hjælp af særlige tilsynsordninger med henblik på at vurdere den faktiske virkning af forordningen og behovet for yderligere foranstaltninger.
- (12) Da denne forordnings mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, idet de bedre kan nås på EU-plan ved oprettelse af en retlig ramme, som sikrer hurtig og effektiv fremsendelse og forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter mellem medlemsstaterne, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (13) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har [Det Forenede Kongerige] [og] [Irland] meddelt, [at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning] [at de ikke deltager i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland].
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (15) Forordning (EF) nr. 1393/2007 bør derfor ændres —
VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1393/2007 foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

- 1. Denne forordning finder anvendelse i civil- og handelsretlige sager ved forkyndelse af:

- (a) retslige dokumenter for personer med bopæl i en anden medlemsstat end den, hvor retssagen føres,
- (b) udenretslige dokumenter, der skal fremsendes fra én medlemsstat til en anden.

Den omfatter navnlig ikke spørgsmål vedrørende skat, told eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser under udøvelse af statsmagt (*acta jure imperii*).

2. Denne forordning finder, bortset fra artikel 3c, ikke anvendelse, når adressen på den person, for hvem dokumentet skal forkyndes, er ukendt.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på forkyndelse af et dokument for en parts godkendte repræsentant i den medlemsstat, hvor retssagen føres, uanset partens bopæl.
4. I denne forordning forstås ved:
 - (a) "medlemsstat" medlemsstaterne med undtagelse af Danmark.
 - (b) "domsstaten" den medlemsstat, hvor retssagen føres."
- (2) Artikel 2, stk. 4, litra c), affattes således:
 - "c) på hvilke måder instanserne kan modtage dokumenter i de sager, der er opregnet i artikel 3a, stk. 6 "
- (3) Som artikel 3a, 3b og 3c indsættes:

"Artikel 3 a

Kommunikationsmetoder, som de fremsendende og modtagende instanser samt centrale enheder skal anvende

1. Dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og enhver kommunikation, der finder sted ved hjælp af standardformularerne i bilag I mellem de fremsendende og modtagende instanser, mellem disse instanser og de centrale enheder, eller mellem de centrale enheder i de forskellige medlemsstater, sendes via et decentraliseret IT-system bestående af nationale IT-systemer, der er indbyrdes forbundet ved hjælp af en kommunikationsinfrastruktur, der gør det muligt at foretage en sikker og pålidelig grænseoverskridende udveksling af oplysninger mellem de nationale IT-systemer.
2. Den generelle lovramme for brug af tillidstjenester i Rådets forordning (EU) nr. 910/2014* gælder for dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og enhver kommunikation, der fremsendes via det i stk. 1 nævnte decentraliserede IT-system.
3. Såfremt de i stk. 1 omhandlede dokumenter, anmodninger, bekræftelser, modtagelsesbeviser, attester og anden kommunikation kræver eller er forsynet med et segl eller en håndskrevet underskrift kan "kvalificerede elektronisk segl" og "kvalificerede elektroniske signaturer" som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 anvendes i stedet.
4. Hvis fremsendelse i overensstemmelse med stk. 1 ikke er mulig på grund af en uforudset og ekstraordinær forstyrrelse af det decentraliseret IT-system, foretages fremsendelsen på den hurtigst mulige alternative måde."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

"Artikel 3b

Omkostninger ved etablering af det decentraliserede IT-system

1. Hver medlemsstat bærer omkostningerne ved installation, drift og vedligeholdelse af sine adgangspunkter til den kommunikationsinfrastruktur, der forbinder de nationale IT-systemer inden for rammerne af det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system.
2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne til etablering og tilpasning af sine nationale IT-systemer for at gøre det muligt at forbinde dem med kommunikationsinfrastrukturen, såvel som omkostningerne til forvaltning, drift og vedligeholdelse af disse systemer.
3. Stk. 1 og 2 berører ikke muligheden for at søge om støtte til de arbejder, der er omhandlet i disse stykker, inden for rammerne af Unionens finansielle programmer."

"Artikel 3c

Bistand ved adresseforespørgsler

1. Når adressen på den person, for hvem det retslige eller udenretslige dokument skal forkyndes i en anden medlemsstat, er ukendt, skal medlemsstaterne yde bistand på en af følgende måder:
 - (a) juridisk bistand ydet af udpegede myndigheder for at finde frem til adressen på den person, som dokumentet skal forkyndes for, efter anmodning fra retten i den medlemsstat, hvor sagen føres,
 - (b) mulighed for, at personer fra andre medlemsstater kan fremsætte anmodninger om adresseoplysninger, herunder elektronisk, direkte til bopælsregistre eller andre offentligt tilgængelige databaser ved hjælp af en standardformular via den europæiske e-justice-portal,
 - (c) udførlig praktisk vejledning om de foreliggende metoder til identifikation af adresser på personer inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område med henblik på at stille oplysningerne til rådighed for offentligheden.
2. Hver medlemsstat giver Kommissionen oplysninger om:
 - (a) den form for bistand, som medlemsstaten yder på sit område efter stk. 1.
 - (b) i givet fald navn og adresse på de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b).

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver senere ændring af disse oplysninger."

- (4) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

Fremsendelse af dokumenter

1. Retslige dokumenter fremsendes direkte og hurtigst muligt mellem de instanser, der er udpeget efter artikel 2.
 2. Det dokument, der ønskes fremsendt, ledsages af en anmodning, der er udfærdiget under anvendelse af formularen i bilag I. Formularen skal udfyldes på modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, på det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, eller på et andet sprog, som modtagerstaten har meddelt, at den kan acceptere. Hver medlemsstat skal angive, hvilket andet eller hvilke andre af Unionens officielle sprog end dens eget eller dens egne den kan acceptere, at formularen udfyldes på.
 3. De dokumenter, der fremsendes via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system, må ikke nægtes retsvirkning og anerkendelse som bevis under retssager, alene af den grund at de er i elektronisk form. Hvis papirdokumenterne konverteres til et elektronisk format med henblik på fremsendelse via det decentraliserede IT-system, har de elektroniske kopier eller udskrifter samme retsvirkning som de originale dokumenter."
- (5) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

Modtagelse af dokumenter ved den modtagende instans

1. Ved modtagelsen af et dokument sendes en automatisk kvittering for modtagelsen til den fremsendende instans via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system.
 2. Kan anmodningen om forkyndelse ikke imødekommes på grundlag af de fremsendte oplysninger eller dokumenter, tager den modtagende instans kontakt til den fremsendende instans for at indhente de manglende oplysninger eller dokumenter.
 3. Hvis anmodningen om forkyndelse klart falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, eller hvis forkyndelse er umulig, fordi de formelle krav ikke er opfyldt, returneres anmodningen og de fremsendte dokumenter til den fremsendende instans straks efter modtagelsen sammen med meddelelsen om returnering under anvendelse af formularen i bilag I.
 4. En modtagende instans, der modtager et dokument, som den ikke har stedlig kompetence til at forkynde, skal sende dokumentet og anmodningen videre via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system til den kompetente modtagende instans i samme medlemsstat, hvis de i artikel 4, stk. 2, nævnte betingelser er opfyldt, og underrette den fremsendende instans herom under anvendelse af formularen i bilag I. Når den stedligt kompetente modtagende instans i den samme medlemsstat har modtaget dokumentet og anmodningen, sendes der en automatisk kvittering for modtagelsen til den fremsendende instans via det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system."
- (6) Som artikel 7 a indsættes følgende:

"Artikel 7 a

Forpligtelsen til at udpege en repræsentant med henblik på forkyndelse i domsstaten

1. Såfremt en stævning er blevet forkyndt for sagsøgte, kan de parter, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, i kraft af lovgivningen i domsstaten pålægges en forpligtelse til at udpege en repræsentant i domsstaten, for hvem dokumenter til dem kan forkyndes.
 2. Hvis en part ikke overholder forpligtelsen til at udpege en repræsentant i henhold til stk. 1, og har vedkommende ikke givet udtryk for sit samtykke til at anvende en elektronisk brugerkonto i overensstemmelse med artikel 15a, litra b), tillades enhver form for forkyndelse i henhold til domsstatens lovgivning under retssagen, forudsat at den berørte part er blevet behørigt informeret om denne konsekvens."
- (7) Artikel 8 affattes således:

"Artikel 8

Mulighed for at nægte at modtage dokumentet

1. Den modtagende instans underretter ved brug af formularen i bilag II adressaten om, at han eller hun kan nægte at modtage det dokument, der skal forkyndes, hvis det ikke er affattet på et af følgende sprog eller ledsaget af en oversættelse til et af disse sprog:
 - (a) et sprog, som adressaten forstår,eller
 - (b) modtagerstatens officielle sprog eller, hvis der er flere officielle sprog i den pågældende medlemsstat, det officielle sprog eller et af de officielle sprog på det sted, hvor forkyndelsen skal foretages.
2. Adressaten kan nægte at modtage dokumentet ved forkyndelsen eller tilbagesende standardformularen i bilag II til den modtagende instans senest to uger efter.
3. Har den modtagende instans fået oplyst, at adressaten nægter at modtage dokumentet, jf. stk. 1 og 2, underretter den straks den fremsendende instans herom ved hjælp af den i artikel 10 omhandlede attest og returnerer anmodningen.
4. Hvis adressaten har nægtet at modtage dokumentet, jf. bestemmelserne i stk. 1 og 2, bør den ret eller den myndighed, der behandler den sag, hvori forkyndelsen har fundet sted, prøve om nægtelsen var begrundet.
5. Forkyndelsen af dokumentet kan afhjælpes ved, at dokumentet forkyndes for adressaten i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning ledsaget af en oversættelse til et af de i stk. 1 omhandlede sprog. I så fald er datoen for dokumentets forkyndelse den dato, på hvilken dokumentet ledsaget af oversættelsen forkyndes i overensstemmelse med modtagerstatens lovgivning. Hvis et dokument i henhold til en medlemsstats lovgivning skal forkyndes inden for en bestemt frist, er den dato, der gælder i forhold til rekvirenten, dog den, på hvilken det oprindelige dokument blev forkyndt, jf. artikel 9, stk. 2.
6. Stk. 1 og 5 finder anvendelse på de fremsendelses- og forkyndelsesmåder for retslige dokumenter, der er omhandlet i afdeling 2.
7. Ved anvendelsen af stk. 1 underretter de diplomatiske eller konsulære repræsentanter, hvis forkyndelsen foretages efter artikel 13, eller myndigheden eller personen, hvis forkyndelsen foretages efter artikel 14 eller 15a, adressaten om, at

pågældende kan nægte at modtage dokumentet, og at ethvert dokument, der nægtes modtaget, skal sendes til de pågældende repræsentanter eller til den pågældende myndighed eller person."

(8) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

"1. Når formaliteterne i forbindelse med forkyndelsen af dokumentet er opfyldt, udfærdiges der under anvendelse af formularen i bilag I en attest som bevis for forkyndelsen, og attesten sendes til den fremsendende instans."

(9) Artikel 14 og 15 affattes således:

"Artikel 14

Postforkyndelse

1. Retslige dokumenter kan forkyndes direkte med posten for personer med bopæl i en anden medlemsstat ved anbefalet brev med modtagelsesbevis.
2. Postforkyndelse efter denne bestemmelse foretages ved hjælp af det særlige modtagelsesbevis i bilag IV.
3. Uanset lovgivningen i afsendermedlemsstaten anses postforkyndelsen ligeledes for gyldig, hvis dokumentet er leveret på adressatens bopæl til voksne personer, der bor i samme husholdning som adressaten eller er ansat af adressaten på stedet, og som er i stand til og villige til at modtage dokumentet.

Artikel 15

Direkte forkyndelse

1. Retslige dokumenter kan forkyndes direkte til personer, der har bopæl i en anden medlemsstat, ved stævningsmænd, embedsmænd eller andre kompetente personer i modtagerstaten.
 2. Hver medlemsstat skal give Kommissionen oplysninger om typen af erhverv eller kompetente personer, som på deres område har tilladelse til at foretage forkyndelser i medfør af denne artikel."
- (10) Som artikel 15 a indsættes følgende:

"Artikel 15 a

Elektronisk forkyndelse

Retslige dokumenter kan forkyndes direkte for personer med bopæl i en anden medlemsstat ved elektronisk overførsel til brugerkonti, som adressaten har adgang til, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- (a) dokumenterne sendes og modtages via kvalificerede elektroniske registrerede leveringstjenester som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014.
- (b) adressaten har efter påbegyndelsen af retssagen givet udtrykkeligt samtykke til, at den ret eller myndighed, der behandler sagen, må anvende denne særlige brugerkonto med henblik på forkyndelse af dokumenter i forbindelse med retssager."

(11) Artikel 17 og 18 affattes således:

"Artikel 17
Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 18, med henblik på at ændre bilag I, II og IV for at ajourføre standardformularerne eller foretage tekniske ændringer af disse."

Artikel 18
Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne bestemmelse fastlagte betingelser.
 2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 17, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den [*denne forordnings ikrafttræden*].
 3. Den i artikel 17 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
 4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
 5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
 6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."
- (12) Som artikel 18a og 18b indsættes:

"Artikel 18 a
Etablering af det decentraliserede IT-system

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om det i artikel 3a omhandlede decentraliserede IT-system. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 18b, stk. 2.

"Artikel 18b
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
 2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse."
- (13) Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Sagsøgte, der ikke giver møde

1. Når en stævning har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og sagsøgte ikke er mødt, må der ikke træffes afgørelse i sagen, før det er fastslået, at forkyndelsen eller afleveringen har fundet sted i så god tid, at sagsøgte har kunnet varetage sine interesser under sagen, og at:
 - (a) dokumentet er forkyndt ved anvendelse af en af de fremgangsmåder, der har hjemmel i modtagerstatens lovgivning for forkyndelse af dokumenter i indenlandske sager for personer, som opholder sig på dens område eller
 - (b) dokumentet faktisk er afleveret til sagsøgte eller på hans bopæl i overensstemmelse med en anden fremgangsmåde, som har hjemmel i denne forordning.
2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan retten afgøre sagen, selv om der ikke er modtaget nogen attest som bevis for forkyndelse eller aflevering, såfremt følgende betingelser alle er opfyldt:
 - (a) dokumentet er fremsendt på en af de måder, der har hjemmel i denne forordning
 - (b) et tidsrum, som retten anser for tilstrækkeligt i den konkrete sag, dog mindst seks måneder, er forløbet siden datoen for dokumentets fremsendelse
 - (c) ingen attest har kunnet opnås til trods for, at ethvert rimeligt forsøg er gjort for at opnå den gennem de kompetente myndigheder eller organer i modtagerstaten.
3. Såfremt betingelserne i stk. 2 er opfyldt, skal der gøres en rimelig indsats for at underrette sagsøgte om, at der er anlagt en retssag mod pågældende, ved hjælp af alle tilgængelige kommunikationskanaler, herunder moderne kommunikationsteknologi, hvis retten har kendskab til en adresse eller en konto, der kan anvendes hertil.
4. Uanset stk. 1 og 2 kan retten i hastende tilfælde træffe bestemmelse om en hvilken som helst foreløbig eller sikrende foranstaltning.
5. Når en stævning har skullet sendes til en anden medlemsstat med henblik på forkyndelse efter denne forordning, og der er afsagt dom over en sagsøgt, som ikke er mødt, har dommeren mulighed for i forhold til sagsøgte at tilsidesætte virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, såfremt følgende betingelser begge er opfyldt:
 - (a) sagsøgte har uden egen skyld ikke fået kendskab til dokumentet i så god tid, at han kunne varetage sine interesser under sagen, eller uden egen skyld ikke har fået kendskab til dommen i så god tid, at han kunne appellere den
 - (b) sagsøgtes indsigelser forekommer ikke helt grundløse.

Anmodning om adgang til appel skal fremsættes inden en rimelig tid efter, at sagsøgte har fået kendskab til dommen.

En sådan anmodning imødekommes ikke, hvis den fremsættes mere end to år efter dommens afsigelse.
6. Når der er gået to år efter den i stk. 2 omhandlede domsafsigelse, må bestemmelserne i national ret om tilsidesættelse virkningerne af, at fristen for appel er udløbet, ikke

anvendes med henblik på anfægtelse af anerkendelsen og fuldbyrdelsen af dommen i en anden medlemsstat.

7. Stk. 5 og 6 finder ikke anvendelse på afgørelser om personers status eller handleevne."

- (14) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

- "1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, som er omhandlet i artikel 2, 3, 3c, 4, 10, 11, 13 og 15. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, såfremt et dokument i henhold til deres lovgivning skal forkyndes inden for en bestemt frist som omhandlet i artikel 8, stk. 3, og artikel 9, stk. 2."

- (15) Som artikel 23 a indsættes følgende:

"Artikel 23 a

Overvågning

1. Senest [*to år efter forordningens anvendelsesdato*] fastlægger Kommissionen et detaljeret program for overvågning af forordningens output, resultater og virkninger.
2. I overvågningsprogrammet fastlægges midlerne til samt intervallerne for tilvejebringelse af data og anden nødvendig dokumentation. Det præciseres, hvilke foranstaltninger Kommissionen og medlemsstaternes skal træffe med hensyn til tilvejebringelse og analyse af disse data og den øvrige dokumentation.
3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de oplysninger og den øvrige dokumentation, der er nødvendige for overvågningen."

- (16) Artikel 24 affattes således:

"Artikel 24

Evaluering

1. Tidligst [*fire år efter forordningens anvendelsesdato*] evaluerer Kommissionen den og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.
 2. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde denne rapport."
- (17) Et nyt bilag IV indsættes i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra [*18 måneder efter forordningens ikrafttrædelsen*].

Dog gælder følgende:

- (a) Artikel 1, nr. 14), anvendes fra [*12 måneder efter dens ikrafttræden*].

Artikel 1, nr. 3), 4) og 5) anvendes fra[24 måneder efter dens ikrafttræden]. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 31.5.2018
COM(2018) 379 final

ANNEX

BILAG

til

forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13.
november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige
dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse ad dokumenter**

{SEC(2018) 272 final} - {SWD(2018) 286 final} - {SWD(2018) 287 final}

BILAG**"BILAG IV****Modtagelsesbevis til anvendelse ved postforkyndelse i henhold til artikel 14**

Modtagelsesbevis til postforkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter <i>(Artikel 14 i forordning (EU) nr. 1393/2007)</i>		Unik forsendelsesreference:	
Afsender: Navn:	Adressat: Navn	Navn på modtageren:	
		Modtagerens underskrift:	
Kvittering sendes tilbage til følgende adresse: Vej: nr. By: Postnummer: Land:	Leveringsadresse: Vej nr. By Postnummer Land:	Dato for levering/returnering af dokumentet: dd mm åååå	
		LEVERET til:	TURNERES Pga.:
		Adressat: ☐	Ukendt adresse: ☐
		Repræsentant: ☐	Ukendt adressat: ☐
		Voksen person, der bor på samme adresse: ☐	Uafhængt: ☐ Modtagelse nægtet ☐
Til den postbefordrende virksomhed:		Adressatens ansatte: ☐	Modtageren flyttet: ☐

"